

Griffie Nr.:

CORRECTIONELE RECHTBANK TE LEUVEN

Parket Not.:
66.97.230-04

=====

Openbare terechtzitting van 17 mei 2006

=====

In de zaak van het openbaar ministerie

TEGEN:

te , geboren , wonende

Beklaagd te : , op het goed gekadaastreerd

In overtreding van de artikelen 99, 101, 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden zonder voorafgaande uitdrukkelijke schriftelijke vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na het verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn of schorsing van de vergunning :

A. Op een niet nader bepaald tijdstip tussen 1 januari 1994 en 1 december 1994
Het bouwen van een houten constructie met houten wand en 4 betondallen zonder voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen van en te

B. Sedert de beëindiging van de onder tenlastelegging A vermelde werken minstens tot 15 april 2004
de toestand geschapen door de onder tenlastelegging A vermelde werken in stand te hebben gehouden

De rechtbank nam kennis van :

- de stukken van het onderzoek
- de dagvaarding betekend aan de beklaagde op 26 januari 2006
- de stukken neergelegd voor de beklaagde

De rechtbank hoorde :

- het openbaar ministerie in zijn vordering
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging

De rechtbank beslist **na tegenspraak.**

STRAFRECHTELIJK

1.

De strafvordering is regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

Er werd voldaan aan de voorschriften van artikel 160 en 161 van het gewijzigde decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, meer bepaald de inschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor en in het vergunningsregister.

2.

De beklaagde wordt vervolgd omdat hij zonder vergunning een hut heeft gebouwd en in stand gehouden op het perceel grond dat hij huurt (eigendom van
:).

Het perceel is gelegen in
is gelegen in natuurgebied (bos). en

Het gaat om een houten constructie die werd opgericht van ongeveer 5m x 3m. De hut is achteraan ongeveer 2m hoog en vooraan 2m50. De wand bestaat uit wilgestammen (met een diameter van 10 à 15 cm), ruwe planken en riet. De hut werd in het jaar 1994 gebouwd. De linker- en voorkant van de hut is volledig open.

Rechts van de houten constructie werd een houten wand opgericht van ongeveer 1.40m hoog en een 10-tal meter lang. De wand werd opgericht met houten boomstammetjes en ruwe planken.

De beklaagde dient zich ook voor de correctionele rechtbank te verantwoorden wegens het plaatsen van 4 betondallen aan de oevers van . Deze zijn volgens de beklaagde bedoeld om gemakkelijker in het water en in een kajak te kunnen stappen.

Op 26 april 2004 werd door de stedenbouwkundig inspecteur proces-verbaal opgesteld.

3.

De beklaagde betwist op zich niet dat hij geen vergunning heeft aangevraagd voor het plaatsen van deze hut.

Zijn verweer dat hij een natuurliefhebber is en de hut volledig geïntegreerd is in de natuur en dient voor natuurexploratie, is een argument waarmee de rechtbank geen rekening mee kan (mag) houden bij het beoordelen of er al dan niet sprake is van een bouwmisdrijf.

De hut van de beklaagde beantwoordt niet aan de voorwaarden van een jagers- of vissershut die uitzonderlijk in bosgebied zijn toegestaan (zie de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen, gewijzigd via omzendbrief van 25 januari 2002 en 25 oktober 2002). Bovendien moet ook voor het

plaatsen van jagers- of vissershutten een aanvraag ingediend worden bij de bevoegde diensten.

4.

De beklaagde mocht de hut niet bouwen zonder vergunning.

Artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 bepaalt dat niemand zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning mag bouwen of op een grond één of meer vaste inrichtingen mag plaatsen.

In ditzelfde artikel wordt verder verduidelijkt dat onder het “bouwen en plaatsen van vaste inrichtingen” dient verstaan te worden : het oprichten van een gebouw of een constructie of het plaatsen van een inrichting, zelfs uit niet-duurzame materialen, in de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steunend omwille van de stabiliteit, en bestemd om ter plaatse te blijven staan, ook al kan de constructie uit elkaar worden gehaald of verplaatst. Dit behelst ook het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een vaste inrichting of constructie ontstaat.

Onder instandhoudings- of onderhoudswerken worden werken verstaan die het gebruik van het gebouw voor de toekomst ongewijzigd veilig stellen door het bijwerken, herstellen of vervangen van geërodeerde of versleten materialen of onderdelen.

De grootte van een constructie is geen criterium voor het al dan niet bouwvergunningsplichtig zijn, net zo min als de aard van de gebruikte materialen.

Vermits de hut van de beklaagde door de gebruikte onderdelen en samenvoeging van materialen een constructie vormt en steun vindt op de grond, dient zij als een vaste inrichting te worden beschouwd, waarvoor een vergunning moest aangevraagd worden.

Aangezien de hut gelegen is in natuurgebied, wat een ruimtelijk kwetsbaar gebied is, kan de rechtbank enkel vaststellen dat ook het misdrijf van instandhouding bewezen is.

Wat de betondallen betreft, zijn er onvoldoende elementen om te concluderen dat het hier effectief gaat om een constructie of een vaste inrichting in de zin van artikel 99 van het decreet en waarvoor een vergunning zou nodig zijn. Op dit punt wordt de beklaagde vrijgesproken.

5.

Wat de strafmaat betreft, houdt de rechtbank rekening met de aard van de feiten en de context waarin deze zich situeren, evenals met de persoonlijkheid van de beklaagde.

Aan de beklaagde kan de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling worden toegekend. Een effectieve bestraffing dringt zich niet op, nu de beklaagde blijkt geeft ten eerste begaan te zijn met het leefmilieu.

De openbare orde en de maatschappij zullen voldoende gevrijwaard worden door deze maatregel.

6.

De herstellvordering van 26 april 2004 werd regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

De stedenbouwkundig inspecteur vordert het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en bij niet naleving een dwangsom van 50 euro per dag na het verstrijken van de hersteltermijn.

De rechtbank stelt vast dat de hut tien jaar zonder problemen gedoogd is geweest.

Vooraleer over de herstellvordering te oordelen, acht de rechtbank het aangewezen het eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid in te winnen ivm de te bevelen herstelmaatregel in de zin van art. 198*bis*, 2de lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals hierna nader bepaald.

De herstellvordering behoort weliswaar tot de straffvordering, maar is niettemin een maatregel van burgerlijke aard. Niets belet dat over deze vordering wordt geoordeeld in een afzonderlijke beslissing nadat eerst over de schuld en de al dan niet op te leggen straf wordt beslist (zie in die zin : Cass. AR 12 april 1994, en Cass. AR december 2001).

OM DEZE REDENEN en met toepassing van de artikelen :

- 4 VTSV wet 13 april 2005
- 99, 101, 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;
- 65 van het Strafwetboek;
- 194-195 van het Wetboek van Strafvordering;
- 28-29 van de wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door art. 3 van de Programmawet van 24 december 1993; het K.B. van 18 december 1986; art. 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de art. 1.2° en 3 van de Programmawet van 24 december 1993 gewijzigd door art. 23 K.B. van 19 december 2003, en tenslotte gewijzigd door de art. 2-4 al.1-9 van de wet van 26 juni 2000, betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in art. 78 van de Grondwet (B.S. 29 juli 2000) gewijzigd bij art. 36 en 45 van de wet van 7 februari 2003; art. 1-2 van het K.B. van 22 december 2003 houdende vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de wet van 7 februari 2003 en gewijzigd bij Koninklijk Besluit van 31 oktober 2005,
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vervangen door de art. 1-2 van het K.B. van 29 juli 1992, en vervolgens gewijzigd door art. 1-2 van het K.B. van 23 december 1993, en vervolgens gewijzigd door art. 1 van het KB van 11 december 2001, tot wijziging van het K.B. van 28 december 1950 voornoemd;
- 1-3 van de wet van 29 juni 1964, zoals gew. bij wet van 22 maart 1999;

- 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 wet 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken door mevrouw de voorzitter aangeduid.

DE RECHTBANK,

STRAFRECHTELIJK

1.

Verklaart de tenlasteleggingen bewezen, behalve wat de 4 betondallen betreft.

Verleent de beklaagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een periode van 3 jaar.

Legt aan de veroordeelde bovendien een vergoeding van vijftwintig euro op.

2

Zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor van nr.

Zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig art. 160 en ingeschreven in het register van de vergunningen overeenkomstig art. 161 Decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.d. 18 mei 1999 ;

3.

Beslist dat de ingediende herstellvordering wordt voorgelegd voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, zoals bedoeld in art. 198bis, 2de lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Beveelt dat daartoe, zoals voorzien in de art. 28 en 29 § 1 van het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 16 december 2005, de vereiste stukken en gegevens aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid door middel van aangetekend schrijven zullen worden overgemaakt, zijnde minstens:

- 1.een eensluidend verklaard afschrift van deze uitspraak waarbij met toepassing van art. 198bis, 2de lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de Hoge Raad voor het Herstelbeleid wordt geadieerd
2. een eensluidend verklaarde kopie van de herstellvordering van 26 april 2004 van de stedenbouwkundig inspecteur waarover het eensluidend advies wordt gevraagd.

Verstaat dat deze adviesaanvraag zal worden overgemaakt aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid op het volgende adres:

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Hoge Raad voor het Herstelbeleid

Verstaat dat de griffier daartoe het nodige zal doen op verzoek van de meest gereede partij.

Stelt de zaak op dit punt onbepaald uit.

Houdt de beslissing over de kosten aan.

ALDUS GEDAAN EN UITGESPROKEN in de openbare terechtzitting van de negentiende kamer op de hierboven aangeduide datum waar tegenwoordig waren:

,alleensprekend rechter;
,substituut-procureur des Konings;
,griffier.